

Underbilag.Avskrift.

JUSTITIEDEPARTEMENTET.

P. M.

Såsom framhålles i Bemärkningar till det föreliggande lagförslaget tillkommo många av de svenska naturalisationsbeslut, som meddelades beträffande danska medborgare under tiden den 29 augusti 1943—den 1 juni 1945, av rent humanitära skäl och under bortseende av normalt tillämpade naturalisationsregler. Det måste vid sådant förhållande från svensk sida vinna uppskattning, att den danska regeringen tagit initiativ till att genom lagstiftning återställa det danska medborgarskapet åt personer, vilka icke hava starkare anknytning till Sverige.

I den note, som danska beskickningen tillställt svenska regeringen i ämnet, har särskilt anhallits om uttalande, huruvida de personer, som genom den ifrågasatta lagen skulle återförvärva danskt medborgarskap, samtidigt därmed komme att förlora det svenska medborgarskapet, vilket vore av vikt för att undvika dubbelt medborgarskap. I detta hänseende meddelas, att svensk medborgare, som genom naturalisation eller giftermål eller ock *eljest* blir medborgare i annat land och där har eller efter förvärvet av medborgarskapet tager sitt hemvist enligt 8 § i den svenska medborgarskapslagen förlorar sitt svenska medborgarskap. Någon bestämmelse, enligt vilken förlust av det svenska medborgarskapet icke skulle inträda om vederbörande blivit medborgare i annat land genom ensidig förklaring från den statens sida, finnes icke. Det kan emellertid framhållas, att, därest förlusten av svenskt medborgarskap i fall som nyss nämnts befinnes obillig, svenska regeringen ägar möjlighet att på ansöken åter upptaga vederbörande till svensk medborgare.

Vad angår det föreliggande danska lagförslagets skilda bestämmelser, så synas dessa hava erhållit sådan utformning, att garantier skapats mot att förlust av det svenska medborgarskapet skulle drabba personer, vilka hava berättigat intresse av att för framtiden bevara det samma. Det lär därför icke vara erforderligt att i lagen medgiva någon optionsrätt för behållande av det svenska medborgarskapet.

Från svenska regeringens sida finnes sålunda intet att erinra mot genomförande av den ifrågasatta danska lagen.

Stockholm den 6 mars 1946.